

AHISKALI GENÇLER

Nilüfer DEVRİŞOVA

Büyük Öğrenci Projesi, Sovyetler Birliğinin dağılmasından sonra ortaya çıkan yeni durum karşısında Türkiye'nin hayata geçirdiği en önemli projelerden biridir. Muhtelif ülkelerde yaşayan Ahıska Türkleri de bu projeden yararlanarak eğitim almak üzere çocuklarını Türkiye'ye gönderdiler.

Çeşitli yollarla seçilerek gelen Ahıskalı öğrencilerin başarı grafiği düşük olması sebebiyle 2012'den itibaren Ahıska Türklerine verilen kontenjanlar azaltıldı. Fakat şu da bir gerçek ki bu proje çerçevesinde Türkiye'de öğrenim gören birçok Ahıskalı öğrenci, eğitimini tamamlayıp hem geldiği ülkede hem de Türkiye'de kamu ve özel sektörde önemli işlerde çalışmaktadırlar.

Diğer gençlere örnek olacak başarılı Ahıskalı gençlerden birkaçını tanıtmak istiyoruz. **Bizim Ahıska** dergisi için bu arkadaşlarla enine boyuna konuştuk. İşte bu konuşmaları kendi ağızlarından takdim ediyorum.

Nazhanım Panayeva:

"Ahıska'nın **Xavet** köyünden bir ailenin kızı olarak Kazakistan'da dünyaya geldim. Kalabalık aileye mensubum, kardeşlerimin çoğu Kazakistan'da ikamet etmektedir. 1997'de Kazak-Türk Koleji'nden mezun oldum. 1999'da Türkiye'ye geldim. İzmir Ege Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdim. Aynı üniversitede lisansüstü eğitime başladım. Akademisyenlik hayatına yönelmemde Hocam ve tez danışmanım olan Prof. Dr. Yavuz Akpınar'ın öneri ve tavsiyeleri etkili olmuştur. Yüksek lisans tezim "*Tercüman Gazetesinde Kazak Kültürel Hayatı ile İlgili Yazılar Üzerine Bir İnceleme*" adlı çalışmadır. Bu çalışmam, yeniden gözden geçirilerek ve bazı ilâvelerle yakında Ege Üniversitesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü dergisinde basılacaktır. Bunun yanı sıra çeşitli tercüme ve aktarmalar yapıyorum. Doktora tez konusu olarak da "*1917 Yılına Kadar Yayımlanan Kazak Hikâye ve Romanlarına Tematik Bir Bakış*" konusunu çalışıyorum. Tabii ki Rusya Müslümanları ile Türk Dünyasını yakından takip etmeye çalışıyoruz. Akademik çalışma yapacak gençlerimize

en büyük tavsiyem, gaye edindikleri çalışmalarından hiç ama hiç taviz vermeden çalışmalarınıdır. Zira bu süreç, büyük sabır ve azim gerektirir. Bu sebeple de bu süreci iyi değerlendirmek gerekir. Diğer meslektaşlarım gibi kendi alanımda yararlı ve herkes tarafından kullanılabilir kıymetli eserler meydana getirmek istiyorum."

Balabek Hamzayev:

"Ailem Ahıska'nın **Ğamze** köyündendir. Ben Kazakistan'ın Almatı-Turgen köyünde doğdum. Ailem halen orada yaşamaktadır. Türkiye'ye 2008'de geldim. İki kardeş olarak İstanbul Teknik Üniversitesi'nde okumaktayız. Kardeşim, Tekstil ve Tekstil Teknolojileri Mühendisliği Bölümü ikinci sınıf öğrencisidir. Ben Petrol ve Doğalgaz Mühendisliği Bölümü dördüncü sınıf öğrencisiyim. Daha lisedeyken bu bölümde okumayı hayal ediyordum. Ona göre çalıştım, hazırlandım, kazandım. Tabii ki ilk sene İzmir'de Türkçe hazırlık okuduk. Sonra üniversite... Üniversiteye ilk başladığımda çok heyecanlıydım, aynı zamanda içimde bir korku vardı. Yeni bir ülke, yeni bir şehir, eğitim, hayat ve diğer sosyolojik alanlara alışmak kolay olmuyor. Fakat burada insanların sıcakkanlı olması, alışmamızı kolaylaştırdı. Üniversitede de aynı şekilde, hocalar çok iyi davranıyorlar. İstanbul Teknik Üniversitesinde yurtdışından gelen çok

sayıda öğrenci var. Bunlar bir araya gelip birbirleriyle tanışıyor, arkadaş oluyorlar. Birçok sosyal ve bilimsel aktiviteler gerçekleştiriliyor. Hocalar genellikle grup çalışmalarını teşvik ediyorlar. Bana göre başarı henüz kazanılmış sayılmaz; yürüyecek yolum ve gerçekleştirecek hedeflerim var. Fakat bazen başaramamak gibi bir endişeye kapılıyorum. Bu benim tabiatımda var. Bundan kurtulmak istiyorum. Şu da bir gerçek ki azmi olan insan karamsar da olabilir. Bu onun başaramayacağı anlamına gelmez. Çünkü bazen korku, karamsarlık ve stres, insanı başarıya götürebilir. Üniversiteye ilk başladığımda birkaç hafta derslerden hiç anlamıyordum. Kendime hep ben nereye geldim, niye geldim gibi sorular soruyordum. Arkadaşlarım, okulun zor olduğunu söylüyorlardı. Moralim bozuluyordu. Sınıftaki arkadaşlar lisede birçok konuyu gördükleri için derslerde rahattılar. Ama asla vazgeçmedim ve kısa zamanda bu açığı kapattım. Deme ki önemli olan hedefi belirlemek ve gayret etmektir. Burada öğrenciler için bütün imkânlar sağlanıyor, bizim yapacağımız ise sadece okumak. Üstelik tarih, mimarlık ve sanayi bakımından zengin bir şehir olan İstanbul'da okumak ayrı bir şanstır.”

Kazım Rıdvanov:

“Ailem Ahıska'nın **Sakunet** köyündedir. Kırgızistan'dan geldim. İTÜ Gemi İnşaatı Bölümünde okuyorum. Kırgız-Türk Koleji'ni bitirdim. Lisede okurken Türkiye'deki üniversiteler hakkında çok güzel tanıtımlar yapılıyordu. Ben de İTÜ'de okumak istiyordum. Buradaki en önemli faktör tabii ki Türkiye özlemidir. Kendimi yabancı hissetmediğim tek yer Türkiye'dir. Üniversite ortamında kendimi çok mutlu hissediyorum. Hocaları da seviyorum. İlk hedefim üniversite'den başarıyla mezun olmak. Üniversiteyi bitirdikten sonraki ilk yapacağım şey, iş bulabilirsem ailemi Türkiye'ye getirmektir. Çünkü onlara bir sözüm var inşallah tutmak nasip olur.”

Orxan Ulfanov

"Ahıska'nın **Xarcam** köyünden bir ailenin çocuğuyum. Ailem, 1944 sürgününde Özbekistan'a düşmüş, 1956'da Azerbaycan'a gelmiştir. Halen Azerbaycan'ın Beylegan kazası Türkler köyünde yaşamaktayız. Ben öğrenci projesiyle 2006 yılında Türkiye'ye geldim, Eskişehir-Osmangazi Üniversitesi Tıp Fakültesinde 5. sınıfta okuyorum. İyi bir tahsil görmeyi hayal ediyordum, Allah bana bu fırsatı verdi. İnşallah bir yıl sonra doktor olacağım. Sonra ihtisas düşünüyorum. En büyük hayalim halkımızın vatan Ahıska'ya döndüğünü ve orada mutlu bir hayat yaşadığını görmektir. Bağrında dünyaya geldiğim Azerbaycan'ın da millî ve müstakil bir devlet olarak Ebulföz Elçibey yolunda inkişafını arzu ediyorum. Ecdadımızdan bize intikal eden millî emanetlere gözüm gibi sahiplenerek gelecek nesillere devretmeyi vazife biliyorum. Halkımızın geçmişte verdiği sınavların yanında bir hiç hükmünde olan ders sınavları altında ezilmeyen, kendi davasına sahip çıkan ve çok okuyan, araştıran bir Ahıska gençliği görmeyi hayal ediyorum. "

